

herfor, medmindre ændringen falder inden for mulighederne i § 3, stk. 2, i forbindelse med en lempelse af selskabsskatten.

Spørgsmål 98:

Under henvisning til svaret på spørgsmål 50, jf. L 62 – bilag 52, ønskes oplyst, om ministeren vil benægte, at det er helt tilsigtet, at kompensationsaftalens reelle virkning bliver at forhindre Folketinget i at forhøje de specifikke skatter på DUC, og at såfremt Folketingets flertal alligevel gennemfører skatteforhøjelser, vil det kunne udløse kompensation krone for krone med op til 40 mia. kr. ifølge svaret på spørgsmål 10. Er ministeren på denne baggrund enig i, at stort set alle realistiske skatteforhøjelser, der specifikt rammer kulbrinteudvindingen, vil ende i et stort nul for staten, når der er betalt kompensation til DUC? I benægtende fald ønskes opstillet et konkret regneeksempel med baggrund i de almindelige forudsætninger i L 62 på, hvordan en specifik skatteforhøjelse på kulbrinteudvinding kan yde et positivt merbidrag til staten efter kompensation til DUC. Vil ministeren på denne bag-

grund fastholde, at aftalen ikke lægger bindinger på Folketinget og på, »hvad fremtidige lovgivere kan træffe bestemmelse om«?

Svar:

Med kompensationsaftalen sikres DUC kompensation for øget skattebelastning i deres egen- skab af kulbrinteproducenter. Kompensationen ydes op til et veldefineret maksimum.

Især hvis beslutninger om skærpet beskatning træffes inden for en kortere årrække, kan statens provenu forøges. I vedlagte tabel er vist virkningerne under de almindelige forudsætninger, såfremt det med virkning fra 2006 blev vedtaget at ophæve fradragsretten for selskabsskat i kulbrinteskatten, at ophæve kulbrintefradraget på 30 pct. og at ændre kulbrinteskattesatsen til 50 pct., jf. tabel 4 nedenfor.

Hvad angår spørgsmål om forholdet til grundloven, kan jeg henholde mig til Justitsministeriets vurdering heraf i notits af 7. november 2003, jf. L 62 – bilag 19.